

6/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. január 22.

A Bíróság C-144/24. sz. ügyben hozott ítélete | Bizottság kontra Magyarország (Kiegészítő bányajáradék)

A letelepedés szabadsága: a Magyarország által bevezetett kiegészítő bányajáradék sérti az uniós jogot

2021 óta egy magyar kormányrendelet referenciaárát állapít meg öt építési alapanyag, nevezetesen az osztályozott homok, az osztályozott kavics, az osztályozott homokos kavics, a természetes homokos kavics és a cement tekintetében. Ezenkívül e kormányrendelet kiegészítő bányajáradék megfizetésére kötelezi azon vállalkozásokat, amelyek e referenciaár felett értékesítik ezen anyagokat. Az ukrajnai háború miatt több alkalommal meghosszabbították e kormányrendelet eredetileg a Covid19-világjárvány időtartamára korlátozott hatályát. Másfelől egy másik kormányrendelet minimális kitermelési kötelezettséget vezet be az építőipari nyers- és alapanyagok kitermelésével foglalkozó bányavállalkozók tekintetében. Az e kötelezettséget nem teljesítő bányavállalkozók azt kockáztatják, hogy elveszítik bányászati jogukat. Végül a bányászatról szóló törvény felhatalmazza a bányafelügyeleti hatóság elnökét, hogy az e két kormányrendeletben előírtakhoz hasonló intézkedéseket fogadjon el.

Mivel az Európai Bizottság úgy vélte, hogy ezen intézkedések összessége korlátozza a letelepedés szabadságát, a Bírósághoz fordult. A Bizottság szerint többek között, mivel a referenciaár alacsonyabb a piaci árnál, a kiegészítő bányajáradék megfizetésére kötelezett vállalkozások nyeresége jelentősen korlátozott, olyannyira, hogy kötelesek veszteségesen működni. A Bizottság továbbá azt állítja, hogy mivel e járadék elsősorban más tagállamokban letelepedett társaságok ellenőrzése alatt álló vállalkozásokat érint, a szóban forgó nemzeti szabályozás közvetett hátrányos megkülönböztetést valósít meg.

Magyarország arra hivatkozik, hogy ezen intézkedések nem minősülnek a letelepedés szabadsága korlátozásának. Magyarország közelebbről azt állítja, hogy a kiegészítő bányajáradék olyan adó, amely semleges adózási kritériumon, nevezetesen az árbevételen alapul. Egyébiránt az a tény, hogy a kiegészítő bányajáradék fizetésére kötelezett vállalkozások többségükben más tagállamokban letelepedett társaságok ellenőrzése alatt állnak, a magyar piac szerkezetéből adódó sajátosság, minthogy az ágazatban a legnagyobb piaci erővel rendelkező vállalkozások külföldi tulajdonban vannak.

Ítéletében a Bíróság részben helyt ad a Bizottság keresetének, és megállapítja, hogy a kiegészítő bányajáradék megfizetésének kötelezettsége a letelepedés szabadsága korlátozásának minősül.

A Bíróság egyrészt megállapítja, hogy **e járadék szükségszerűen kevésbé vonzóvá, sőt lehetetlenné teszi a letelepedés szabadságának gyakorlását**, mivel alkalmas arra, hogy megakadályozza az annak megfizetésére kötelezett vállalkozások által megvalósított beruházások megtérülését. Másrészt **az említett járadék**, amely látszólag objektív elhatárolási szemponton alapul, de amely elsősorban és szisztematikusan más tagállamokban letelepedett társaságokra alkalmazandó, **a társaságok székhelyén alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül.**

Más ügyektől eltérően¹ a jelen esetben **az árbevétel** nem a kiegészítő bányajáradék alapjának meghatározására, hanem kizárólag az e járadék megfizetésére kötelezett **vállalkozások azonosítására szolgál**. Ráadásul **e járadék nem progresszív jellegű**, mivel annak összege mindig az érintett anyagok tekintetében meghatározott referenciaár és azok eladási ára közötti különbség 90%-ának felel meg.

EMLÉKEZTETŐ: Az uniós jogból eredő kötelezettségeit nem teljesítő tagállam ellen irányuló kötelezettségszegési eljárást a

Bizottság vagy más tagállam indíthatja meg. Ha a Bíróság megállapítja a kötelezettségszegést, az érintett tagállamnak a lehető leghamarabb teljesítenie kell az ítéletben foglaltakat.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam nem teljesítette az ítéletben foglaltakat, újabb, pénzügyi szankciók kiszabására irányuló keresetet indíthat. Mindazonáltal, amennyiben a tagállam nem tett eleget a valamely irányelv átültetésére elfogadott intézkedései Bizottságnak történő bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, a Bíróság a Bizottság indítványa alapján már az első ítéletben szankciókat alkalmazhat.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Kövesse a híreket!

¹ 2020. március 3-i Vodafone Magyarország ítélet, [C-75/18](#) és 2020. március 3-i Tesco-Global Áruházak ítélet, [C-323/18](#) (lásd még: [20/20.sz.](#) sajtóközlemény).